

[Diderichsen.]

muligt og hurtigst muligt, det vil sige på områder, hvor det af økonomiske og administrative grunde er lettest at sætte ind. Et sådant område er netop den multilaterale långivningsbistand, som ydes gennem IDA, og som af alle parter, også af udviklingslandene, er anerkendt som en af de mest effektive og mest neutrale former for bistand.

Det tilsagn, som IDA har bedt os og andre om, og som vi også har givet, gælder bidrag, som først skal ydes i 1970-72; men det afgørende for IDA i øjeblikket er netop, at sammenslutningen allerede nu med sikkerhed kan få at vide, hvilke beløb den kan regne med i sin planlægning. Derfor er mit spørgsmål dette: hvorfor ikke give denne sikkerhed, hvad vort bidrag angår? Koster det i grunden mere end et enkelt pennestrøg?

Som den radikale ordfører, fru Else-Merete Ross, var inde på ved u-landsdebatten her i tinget for 8 dage siden, har både professor Nyboe Andersen og ambassadør Thorp fra OECD meget kraftigt anbefalet en energisk dansk indsats på dette område, og derfor spørger jeg, om ministeren kan stille i udsigt, at der vil ske en yderligere forøgelse af vort bidrag ud over det allerede tilsagte.

Økonomiministeren (*Ivar Nørgaard*): Det er rigtigt, som hr. Diderichsen siger, at Verdensbanken sorterer under finansministeriet; men årsmøderne i Verdensbanken holdes i reglen på et for finansministeren meget ubelejligt tidspunkt, nemlig lige når finanslovsforslaget skal forberedes. Derfor var det i år undertegnede, der deltog i årsmødet på regeringens vegne, og derfor er jeg også blevet bedt om at svare på regeringens vegne.

Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling, IDA, blev stiftet i 1960 og bliver finansieret ved bidrag fra de mere udviklede lande. Danmarks bidrag

blev fastsat til 1,15 pct. Bidraget blev erlagt dels kontant, dels ved udstedelse af statsforskrivninger. I 1964 blev der vedtaget en udvidelse af IDAs kapital, og Danmarks procentdel gik herefter ned til 1 pct., bl. a. fordi flere lande var blevet bidragydere. De samlede bidrag til IDA udgør for perioden fra 1965-1967 250 mill. dollars om året og Danmarks bidrag altså 1 pct. heraf eller 2,5 mill. dollars årlig.

I 1966 fremsatte IDAs præsident et forslag om kapitalforhøjelse, nemlig til 1 milliard dollars i hvert af årene 1968-70. På årsmødet i Washington støttede Danmark denne tanke og erklærede sig villig til at udrede samme procentandel som hidtil under forbehold af, at de andre bidragydende lande også stillede sig positivt. Forbeholdet skyldes ønsket om at bevare forholdet mellem medlemslandenes bidrag nogenlunde uændret og ikke mindst at lægge et pres på andre medlemslande, der eventuelt var mere tøvende over for den foreslåede forhøjelse. Det viste sig også, at adskillige af de største lande var forbeholdne, ikke mindst over for forhøjelsens størrelse. Da forhandlingerne om kapitalforhøjelsen ikke er afsluttet, og da Danmark i henhold til tidligere indgåede forpligtelser skal afgive en statsforskrivning til IDA på 17,2 mill. kr. i 1967, tror jeg ikke, at øjeblikket er inde til at ændre det danske standpunkt.

Imidlertid betragter regeringen IDA som en overordentlig værdifuld institution, og hvis spørgsmålet om at slette forbeholdet rejses af IDA, vil vi tage det op til positiv overvejelse. Afgørelsen må imidlertid afhænge af, hvor stor en del af den samlede danske støtte til udviklingslandene det er hensigtsmæssigt at yde i form af bidrag til IDAs virksomhed. Dette spørgsmål vil sammen med spørgsmålet om et ekstraordinært bidrag til IDA indgå i de overvejelser, som regeringen er i gang med i henhold til den af folkettinget vedtagne dagsorden af 17. januar 1967 om den samlede danske u-landshjælp.